

Επίσημη Εφημερίδα L 70

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

52ο έτος
14 Μαρτίου 2009

Περιεχόμενα

- I Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει των συνθηκών ΕΚ/Ευρατόμ των οποίων η δημοσίευση είναι υποχρεωτική

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 196/2009 της Επιτροπής, της 13ης Μαρτίου 2009, σχετικά με τον καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον προσδιορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών 1
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 197/2009 της Επιτροπής, της 13ης Μαρτίου 2009, για τον καθορισμό των εισαγωγικών δασμών στον τομέα των σιτηρών από τη 16η Μαρτίου 2009 3
- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 198/2009 της Επιτροπής, της 10ης Μαρτίου 2009, σχετικά με τη δασμολογική κατάταξη ορισμένων εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία 6
- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 199/2009 της Επιτροπής, της 13ης Μαρτίου 2009, για τον καθορισμό ενός μεταβατικού μέτρου που απορρέει από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2160/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όσον αφορά τον απευθείας εφοδιασμό με μικρές ποσότητες κωπών κρεάτων που προέρχονται από σμήνη κοτόπουλων πάχυνσης και γαλοπούλων⁽¹⁾ 9

ΟΔΗΓΙΕΣ

- ★ Οδηγία 2009/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2009, για τα αερολιμενικά τέλη⁽¹⁾ 11

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

- ★ Οδηγία 2009/19/ΕΚ της Επιτροπής, της 12ης Μαρτίου 2009, για τροποποίηση, με σκοπό την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο, της οδηγίας 72/245/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τα ραδιοηλεκτρικά παράσιτα (ηλεκτρομαγνητική συμβατότητα) των οχημάτων ⁽¹⁾ 17

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

I

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει των συνθηκών ΕΚ/Ευρατόμ των οποίων η δημοσίευση είναι υποχρεωτική)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 196/2009 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 13ης Μαρτίου 2009

σχετικά με τον καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον προσδιορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα (Ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ) ⁽¹⁾,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1580/2007 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 2007, για τη θέσπιση κανόνων εφαρμογής των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 2200/96, (ΕΚ) αριθ. 2201/96 και (ΕΚ) αριθ. 1182/2007 του Συμβουλίου στον τομέα των οπωροκηπευτικών ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 138 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1580/2007 προβλέπει, κατ' εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημα XV μέρος Α, του εν λόγω κανονισμού,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 138 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1580/2007 καθορίζονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 14 Μαρτίου 2009.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 13 Μαρτίου 2009.

Για την Επιτροπή

Jean-Luc DEMARTY

Γενικός Διευθυντής Γεωργίας και
Αγροτικής Ανάπτυξης

⁽¹⁾ ΕΕ L 299 της 16.11.2007, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 350 της 31.12.2007, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή για τον προσδιορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

(EUR/100 kg)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός των τρίτων χωρών ⁽¹⁾	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή
0702 00 00	IL	148,7
	JO	78,3
	MA	49,2
	TN	134,4
	TR	98,6
	ZZ	101,8
0707 00 05	EG	139,2
	JO	158,4
	MA	74,1
	MK	139,3
	TR	147,4
	ZZ	131,7
0709 90 70	JO	249,0
	MA	57,3
	TR	93,1
	ZZ	133,1
0709 90 80	EG	88,5
	ZZ	88,5
0805 10 20	EG	41,8
	IL	56,0
	MA	49,9
	TN	51,3
	TR	66,0
	ZZ	53,0
0805 50 10	EG	51,3
	MA	61,0
	TR	50,0
	ZZ	54,1
0808 10 80	AR	101,3
	BR	83,0
	CA	95,8
	CL	87,9
	CN	84,7
	MK	22,7
	US	113,5
	UY	68,9
	ZZ	82,2
0808 20 50	AR	78,2
	CL	109,6
	CN	45,2
	US	104,6
	ZA	91,8
	ZZ	85,9

⁽¹⁾ Ονοματολογία των χωρών που ορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1833/2006 της Επιτροπής (ΕΕ L 354 της 14.12.2006, σ. 19). Ο κωδικός «ZZ» αντιπροσωπεύει «άλλες χώρες καταγωγής».

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 197/2009 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 13ης Μαρτίου 2009

για τον καθορισμό των εισαγωγικών δασμών στον τομέα των σιτηρών από τη 16η Μαρτίου 2009

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα («Ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ») ⁽¹⁾,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1249/96 της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1996, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου όσον αφορά τους εισαγωγικούς δασμούς στον τομέα των σιτηρών ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 2 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το άρθρο 136 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 προβλέπει ότι, για τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (μαλακό σιτάρι υψηλής ποιότητας), 1002, ex 1005 εκτός από τα υβρίδια προς σπορά, και ex 1007 εκτός από τα υβρίδια προς σπορά, ο εισαγωγικός δασμός ισούται με την τιμή παρέμβασης που ισχύει για τα προϊόντα αυτά κατά την εισαγωγή τους, προσαυξημένη κατά 55 %, μείον την τιμή εισαγωγής cif που εφαρμόζεται στο συγκεκριμένο φορτίο. Ωστόσο, ο δασμός αυτός δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τον δασμολογικό συντελεστή του κοινού δασμολογίου.

(2) Το άρθρο 136 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 προβλέπει ότι, για τον υπολογισμό του εισαγωγικού δασμού που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του εν λόγω άρθρου, καθορίζονται σε τακτικά διαστήματα αντιπροσωπευτικές τιμές εισαγωγής cif για τα προϊόντα αυτά.

(3) Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96, η τιμή που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό του εισαγωγικού δασμού για τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (μαλακό σιτάρι υψηλής ποιότητας), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 και 1007 00 90 είναι η ημερήσια αντιπροσωπευτική τιμή εισαγωγής cif που ορίζεται βάσει της μεθόδου που προβλέπεται στο άρθρο 4 του εν λόγω κανονισμού.

(4) Είναι σκόπιμο να καθοριστούν οι εισαγωγικοί δασμοί για την περίοδο από τη 16η Μαρτίου 2009, οι οποίοι θα ισχύουν έως τον εκ νέου καθορισμό τους,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Από τη 16η Μαρτίου 2009, οι εισαγωγικοί δασμοί στον τομέα των σιτηρών οι οποίοι αναφέρονται στο άρθρο 136 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 καθορίζονται στο παράρτημα Ι του παρόντος κανονισμού βάσει των στοιχείων του παραρτήματος II.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 16 Μαρτίου 2009.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 13 Μαρτίου 2009.

Για την Επιτροπή

Jean-Luc DEMARTY

Γενικός Διευθυντής Γεωργίας και
Αγροτικής Ανάπτυξης

⁽¹⁾ ΕΕ L 299 της 16.11.2007, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 161 της 29.6.1996, σ. 125.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Εισαγωγικοί δασμοί για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 136 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007, οι οποίοι εφαρμόζονται από τη 16η Μαρτίου 2009

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή των εμπορευμάτων	Εισαγωγικός δασμός ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	ΣΙΤΑΡΙ σκληρό εκλεκτής ποιότητας	0,00
	μέσης ποιότητας	0,00
	βασικής ποιότητας	0,00
1001 90 91	ΣΙΤΑΡΙ μαλακό, για σπορά	0,00
ex 1001 90 99	ΣΙΤΑΡΙ μαλακό εκλεκτής ποιότητας, εκτός από αυτό που προορίζεται για σπορά	0,00
1002 00 00	ΣΙΚΑΛΗ	23,29
1005 10 90	ΚΑΛΑΜΠΟΚΙ για σπορά, εκτός από το υβρίδιο	15,89
1005 90 00	ΚΑΛΑΜΠΟΚΙ, εκτός από αυτό που προορίζεται για σπορά ⁽²⁾	15,89
1007 00 90	ΣΟΡΓΟ σε κόκκους, εκτός από το υβρίδιο που προορίζεται για σπορά	23,29

(¹) Για τα εμπορεύματα που φθάνουν στην Κοινότητα από τον Ατλαντικό Ωκεανό ή μέσω της διώρυγας του Σουέζ, κατ' εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96, ο εισαγωγέας μπορεί να επωφεληθεί μείωσης των δασμών κατά:

- 3 EUR/t, εάν το λιμάνι εκφόρτωσης βρίσκεται στη Μεσόγειο θάλασσα,
- 2 EUR/t, εάν το λιμάνι εκφόρτωσης βρίσκεται στη Δανία, στην Εσθονία, στην Ιρλανδία, στη Λεττονία, στη Λιθουανία, στην Πολωνία, στη Φινλανδία, στη Σουηδία, στο Ηνωμένο Βασίλειο ή από την πλευρά του Ατλαντικού της Ιβηρικής Χερσονήσου.

(²) Ο εισαγωγέας μπορεί να επωφεληθεί κατ' αποκοπή μείωσης 24 EUR/t όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Στοιχεία υπολογισμού των δασμών που καθορίζονται στο παράρτημα Ι

27.2.2009-12.3.2009

1. Μέσοι όροι κατά την περίοδο αναφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96:

(EUR/t)

	Σιτάρι μαλακό ⁽¹⁾	Καλαμπόκι	Σκληρό σιτάρι, εκλεκτής ποιότητας	Σκληρό σιτάρι, μέσης ποιότητας ⁽²⁾	Σκληρό σιτάρι, χαμηλής ποιότητας ⁽³⁾	Κριθή
Χρηματιστήριο	Μιννέαπολις	Chicago	—	—	—	—
Τιμή	190,27	113,05	—	—	—	—
Τιμή fob USA	—	—	214,03	204,03	184,03	119,71
Πριμοδότηση για τον Κόλπο	59,81	14,06	—	—	—	—
Πριμοδότηση για τις Μεγάλες Λίμνες	—	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Θετική πριμοδότηση 14 EUR/t ενσωματωμένη [άρθρο 4 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96].⁽²⁾ Αρνητική πριμοδότηση 10 EUR/t [άρθρο 4 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96].⁽³⁾ Αρνητική πριμοδότηση 30 EUR/t [άρθρο 4 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96].

2. Μέσοι όροι κατά την περίοδο αναφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96:

Ναύλος/κόστος: Κόλπος του Μεξικού-Ρότερνταμ: 17,60 EUR/t

Ναύλος/κόστος: Μεγάλες Λίμνες-Ρότερνταμ: 17,90 EUR/t

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 198/2009 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 10ης Μαρτίου 2009

σχετικά με τη δασμολογική κατάταξη ορισμένων εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Για να εξασφαλιστεί η ενιαία εφαρμογή της συνδυασμένης ονοματολογίας που προσαρτάται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87, είναι αναγκαίο να θεσπιστούν μέτρα όσον αφορά τη δασμολογική κατάταξη των εμπορευμάτων που αναφέρονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.
- (2) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 έχει θεσπίσει τους γενικούς κανόνες για την ερμηνεία της συνδυασμένης ονοματολογίας (ΣΟ). Οι εν λόγω κανόνες εφαρμόζονται επίσης σε κάθε άλλη ονοματολογία η οποία βασίζεται εν όλω ή εν μέρει στη ΣΟ ή προσθεται σε αυτήν κάποια νέα υποδιαίρεση και θεσπίζεται με ειδικές κοινοτικές διατάξεις με σκοπό την εφαρμογή δασμολογικών και άλλων μέτρων σχετικά με τις εμπορευματικές συναλλαγές.
- (3) Κατ' εφαρμογή αυτών των γενικών κανόνων, τα εμπορεύματα που περιγράφονται στη στήλη 1 του πίνακα που παρατίθεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού πρέπει να υπαχθούν στους κωδικούς ΣΟ που εμφανίζονται στη στήλη 2, για τους λόγους που αναφέρονται στη στήλη 3 του εν λόγω πίνακα.

(4) Είναι σκόπιμο να προβλεφθεί ότι βάσει του άρθρου 12 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα ⁽²⁾, ο κάτοχος μπορεί να εξακολουθήσει να επικαλείται, για περίοδο τριών μηνών, τη δεσμευτική δασμολογική πληροφορία που έχει εκδοθεί από τις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών όσον αφορά τη δασμολογική κατάταξη εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία η οποία όμως δεν συμφωνεί με τον παρόντα κανονισμό.

(5) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής τελωνειακού κώδικα,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τα εμπορεύματα που περιγράφονται στη στήλη 1 του πίνακα που παρατίθεται στο παράρτημα κατατάσσονται στη συνδυασμένη ονοματολογία στους κωδικούς ΣΟ που αναφέρονται στη στήλη 2 του εν λόγω πίνακα.

Άρθρο 2

Η δεσμευτική δασμολογική πληροφορία, που εκδίδουν οι τελωνειακές αρχές των κρατών μελών και που δεν είναι σύμφωνη με τον παρόντα κανονισμό, μπορεί να συνεχίσει να χρησιμοποιείται για περίοδο τριών μηνών δυνάμει του άρθρου 12 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 10 Μαρτίου 2009.

Για την Επιτροπή
László KOVÁCS
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 256 της 7.9.1987, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 302 της 19.10.1992, σ. 1.

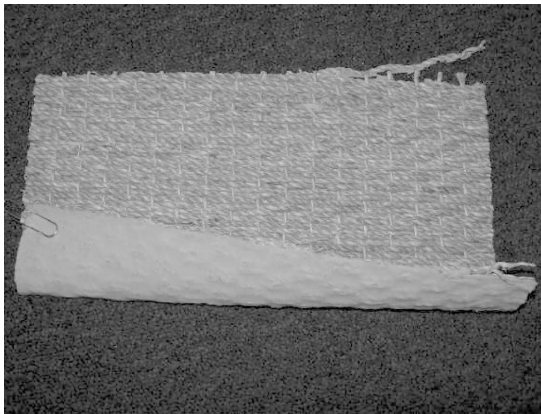

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

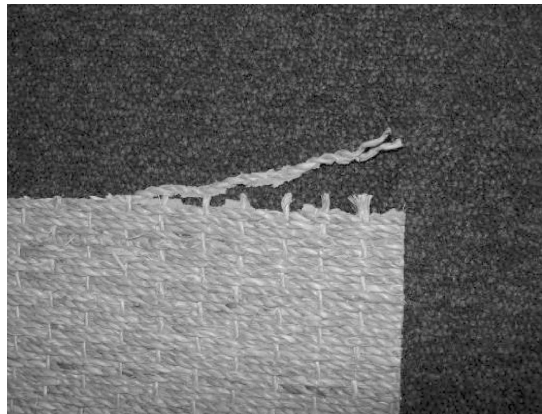
Περιγραφή των εμπορευμάτων	Κατάταξη (κωδικός ΣΟ)	Αιτιολογία
(1)	(2)	(3)
<p>Αντικείμενο με κατά προσέγγιση διαστάσεις 4 m × 30 m, κατασκευασμένο από πλεξούδες φυτικού υλικού (φύκια).</p> <p>Το υφάδι συνίσταται από δύο σπειροειδώς συν-εστραμμένες πλεξούδες φυτικού υλικού (φύκια) του είδους που χρησιμοποιείται κυρίως για το παραγέμισμα μαξιλαριών.</p> <p>Το στημόνι συνίσταται από μία μονή συνεστραμμένη πλεξούδα υφαντών φυσικών κλωστικών ινών φυτικού υλικού (ίνες φυκιών) (η πλεξούδα είναι πάνω από 20 000 decitex).</p> <p>Το αντικείμενο φέρει κυψελλωτή λαστιχένια φόδρα.</p> <p>(επίστρωση διαπέδων με ψάδες από φύκια)</p> <p>(Βλέπε φωτογραφίες αριθ. 648A και 648B. Οι φωτογραφίες δείχνουν ένα τμήμα κομμένο από το αντικείμενο) (*)</p>	4601 94 10	<p>Η κατάταξη διέπεται από τους γενικούς κανόνες 1, 3 στοιχείο β) και 6 για την ερμηνεία της συνδυασμένης ονοματολογίας, από τη σημείωση 1 του κεφαλαίου 46, τη σημείωση 1 του κεφαλαίου 57, τη σημείωση 3 (Α) (ε) του τμήματος XI και από το κείμενο των κωδικών ΣΟ 4601, 4601 94 και 4601 94 10.</p> <p>Το αντικείμενο αποτελείται από τρία διαφορετικά υλικά:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Οι δύο σπειροειδώς συνεστραμμένες πλεξούδες φυτικού υλικού (υφάδι) είναι κατασκευασμένοι από ύλες φυτικής προέλευσης της κλάσης 1404 του είδους που χρησιμοποιείται κυρίως για το γέμισμα μαξιλαριών [βλέπε τις επεξηγηματικές σημειώσεις του εναρμονισμένου συστήματος (ΕΣ ΕΣ) για την κλάση 1404, (D), πρώτη και τρίτη παράγραφος, (4) που αναφέρεται στην «τζίβα θαλάσσια», είδος φυκιών]. <p>Οι ύλες φυτικής προέλευσης υφίστανται επεξεργασία προς ένα είδος κορδονιού από μη συντεθλιμμένες φυτικές ύλες συναρμολογημένες με απλή συστροφή και κατ' αυτόν τον τρόπο αποτελούν προϊόντα παρόμοια με πλεξίδες της κλάσης 4601 [βλέπε τις ΕΣ ΕΣ για την κλάση 4601, (Α) (2) (β)] και «σε κατάσταση κατάλληλη για εργασίες σπάρτοπλεκτικής» το οποίο τα καθιστά «υλικά σπάρτοπλεκτικής» κατά την έννοια της σημείωσης 1 του κεφαλαίου 46.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Η μονή συνεστραμμένη πλεξούδα υφαντών φυσικών κλωστικών ινών φυτικού υλικού (στημόνι) αποτελείται από ίνες υλών φυτικής προέλευσης. Οι ίνες συγκροτούνται μεταξύ τους με συστροφή (κλώση) [βλέπε τις ΕΣ ΕΣ για το τμήμα XI, Γενικά, (I) (B) (1) (i) (α)]. Αυτά τα «κλωσμένα νήματα» θεωρούνται ως «σπάγκοι» της κλάσης 5607 κατά την έννοια της σημείωσης 3 (Α) (ε) για το τμήμα XI, επειδή η μονή συνεστραμμένη πλεξούδα είναι πάνω από 20 000 decitex [βλέπε επίσης τη διάκριση μεταξύ νημάτων και σπάγκων στον πίνακα I (τύπος – από άλλες ίνες φυτικής προέλευσης) στις ΕΣ ΕΣ για το τμήμα XI, Γενικά, (I) (B) (2) και στις ΕΣ ΕΣ για την κλάση 5308 (Α), δεύτερη παράγραφος, και στις ΕΣ ΕΣ για την κλάση 5607 (1), πρώτη παράγραφος]. 3. Η κυψελλωτή λαστιχένια φόδρα του κεφαλαίου 40 δεν προσδίδει στο αντικείμενο τον ουσιώδη χαρακτήρα του κατά την έννοια του κανόνα 3 στοιχείο β), επειδή ευρίσκεται από κάτω και δεν είναι ορατή όταν το αντικείμενο κείται επί του εδάφους. Λειτουργεί ως φόδρα, καθιστώντας το αντικείμενο πλέον άκαμπτο και προσδίδοντάς του αντιολισθητικές ιδιότητες.

(1)	(2)	(3)
		<p>Το αντικείμενο πρέπει να καταταχθεί ως προϊόν σπαρτοπλεκτικής παρόμοιο με πλεξίδες, επειδή οι σπειροειδώς συνεστραμμένοι κλώνοι φυτικού υλικού (υφάδι) —που αποτελούν υλικά σπαρτοπλεκτικής της κλάσης 4601— προσδίδουν στο αντικείμενο τον ουσιώδη χαρακτήρα του κατά την έννοια του κανόνα 3 στοιχείο β). Οι σπειροειδώς συνεστραμμένες πλεξούδες αντιπροσωπεύουν πολύ μεγαλύτερη ποσότητα απ' όσο οι μονές υφαντές πλεξούδες (στημόνι) και προσδίδουν στο προϊόν την ιδιαίτερη όψη του.</p> <p>Κατά συνέπεια, το αντικείμενο δεν μπορεί να καταταχθεί ως υφαντό χαλί επίστρωσης δαπέδων του κεφαλαίου 57 κατά την έννοια της σημείωσης 1 του κεφαλαίου 57, επειδή η εκτεθειμένη επιφάνεια του αντικείμενου δεν είναι από υφαντική ύλη αλλά κυρίως από προϊόντα παρόμοια προς πλεξίδες της κλάσης 4601.</p>

(*) Οι φωτογραφίες έχουν καθαρά ενημερωτικό χαρακτήρα.

648 A

648 B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 199/2009 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 13ης Μαρτίου 2009

για τον καθορισμό ενός μεταβατικού μέτρου που απορρέει από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2160/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όσον αφορά τον απευθείας εφοδιασμό με μικρές ποσότητες νωπών κρεάτων που προέρχονται από σμήνη κοτόπουλων άχυνσης και γαλοπούλων

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2160/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 2003, για τον έλεγχο της σαλμονέλας και άλλων συγκεκριμένων τροφιμογενών ζωνοσογόνων παραγόντων⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 13,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Σκοπός του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2160/2003 είναι να εξασφαλιστεί η λήψη κατάλληλων και αποτελεσματικών μέτρων για την ανίχνευση και τον έλεγχο της σαλμονέλας και άλλων ζωνοσογόνων παραγόντων σε όλα τα συναφή στάδια της παραγωγής, της μεταποίησης και της διανομής, ιδίως σε επίπεδο πρωτογενούς παραγωγής, ώστε να μειωθεί η εξάπλωσή τους καθώς και ο κίνδυνος που δημιουργούν για τη δημόσια υγεία.
- (2) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2160/2003 δεν εφαρμόζεται στην πρωτογενή παραγωγή που προορίζεται για ιδιωτική οικιακή χρήση ή που καταλήγει στον απευθείας εφοδιασμό, από τον παραγωγό, του τελικού καταναλωτή ή των τοπικών καταστημάτων λιανικής που προμηθεύουν απευθείας τον τελικό καταναλωτή με μικρές ποσότητες πρωτογενών προϊόντων. Σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό, αυτός ο απευθείας εφοδιασμός πρέπει να διέπεται από εθνικούς κανόνες που εξασφαλίζουν ότι επιτυγχάνονται οι στόχοι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2160/2003.
- (3) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2160/2003 προβλέπει τον καθορισμό κοινοτικού στόχου για τη μείωση του επιπολασμού όλων των οροτύπων σαλμονέλας που έχουν σημασία για τη δημόσια υγεία στα κοτόπουλα κρεατοπαραγωγής και τις γαλοπούλες σε επίπεδο πρωτογενούς παραγωγής. Προβλέπει επίσης ότι ο κοινοτικός στόχος πρέπει να περιλαμβάνει τον ορισμό των προγραμμάτων δοκιμών που είναι αναγκαία για την επαλήθευση της επίτευξης του στόχου.
- (4) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 646/2007 της Επιτροπής⁽²⁾ εφαρμόζει τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2160/2003 όσον αφορά τον κοινοτικό στόχο για τη μείωση του επιπολασμού ορισμένων οροτύπων σαλμονέλας σε κοτόπουλα κρεατοπαραγωγής στο επίπεδο της πρωτογενούς παραγωγής. Καθορίζει επίσης το πρόγραμμα δοκιμών που είναι αναγκαίο για την επαλήθευση της προόδου όσον αφορά την επίτευξη του κοινοτικού στόχου. Το εν λόγω πρόγραμμα δοκιμών εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2009.
- (5) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 584/2008 της Επιτροπής⁽³⁾ εφαρμόζει τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2160/2003 όσον αφορά τον κοινοτικό στόχο για τη μείωση του επιπολασμού ορισμένων οροτύπων σαλμονέλας σε γαλοπούλες στο επίπεδο της πρωτογενούς παραγωγής. Καθορίζει επίσης το πρόγραμμα δοκιμών που είναι αναγκαίο για την επαλήθευση της προόδου όσον αφορά την επίτευξη του κοινοτικού στόχου. Το εν λόγω πρόγραμμα δοκιμών εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2010.
- (6) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2160/2003 δεν εφαρμόζεται σε ορισμένες περιπτώσεις πρωτογενούς παραγωγής. Ωστόσο, εφαρμόζεται σε σμήνη κοτόπουλων κρεατοπαραγωγής και γαλοπούλων, όταν ο παραγωγός προτιμάται να εφοδιάσει με μικρές ποσότητες νωπών κρεάτων, που προέρχονται από αυτά τα σμήνη, τον τελικό καταναλωτή ή τα τοπικά καταστήματα λιανικής που προμηθεύουν απευθείας τον τελικό καταναλωτή. Αντίστοιχα, σύμφωνα με τα προγράμματα δοκιμών που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 646/2007 και στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 584/2008, τα πουλερικά αυτά πρέπει να υποβάλλονται σε υποχρεωτικές δοκιμές πριν από τη σφαγή.
- (7) Η δοκιμή αυτών των σμηνών κοτόπουλων κρεατοπαραγωγής και γαλοπούλων οδηγεί σε πρακτικές δυσκολίες για τους παραγωγούς με πολύ μικρό αριθμό ζώων, καθώς θα απαιτηθούν συνεχείς δοκιμές πριν από τη σφαγή. Ειδικότερα, οι πωλήσεις ενδέχεται να πρέπει να διακοπούν, δεδομένου ότι τα αποτελέσματα των δοκιμών πρέπει να είναι γνωστά πριν από τη σφαγή.
- (8) Για να αποφευχθεί η περίπτωση κατά την οποία μια παρέκκλιση από τις υποχρεωτικές συνεχείς δοκιμές στα σμήνη αυτά θα αυξήσει τον κίνδυνο για τη δημόσια υγεία, τα κράτη μέλη πρέπει να θεσπίσουν εθνικούς κανόνες που να διέπουν τον εφοδιασμό των νωπών κρεάτων από τον παραγωγό έτσι ώστε να επιτευχθεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2160/2003.
- (9) Συνεπώς, ενδεικνύεται, ως μεταβατικό μέτρο, να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2160/2003 σμήνη κοτόπουλων κρεατοπαραγωγής και γαλοπούλων, όταν ο παραγωγός προτιμάται να εφοδιάσει με μικρές ποσότητες νωπών κρεάτων, που προέρχονται από αυτά τα σμήνη, τον τελικό καταναλωτή ή τα τοπικά καταστήματα λιανικής που προμηθεύουν απευθείας τον τελικό καταναλωτή.
- (10) Ο εφοδιασμός αυτός είναι σπάνιος κατά τη διάρκεια της χειμερινής περιόδου και, συνεπώς, τα μεταβατικά μέτρα πρέπει να εφαρμοστούν από την άνοιξη του 2009 και μετά.

⁽¹⁾ ΕΕ L 325 της 12.12.2003, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ L 151 της 13.6.2007, σ. 21.⁽³⁾ ΕΕ L 162 της 21.6.2008, σ. 3.

(11) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων,

β) τα τοπικά καταστήματα λιανικής που προμηθεύουν απευθείας τον τελικό καταναλωτή.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2160/2003, ο εν λόγω κανονισμός δεν εφαρμόζεται σε σμήνη κοτόπουλων κρεατοπαραγωγής και γαλοπούλων, όταν ο παραγωγός προτίθεται να εφοδιάσει με μικρές ποσότητες νωπών κρεάτων μόνον, όπως διευκρινίζεται στο σημείο 1.10 του παραρτήματος Ι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 853/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾ που προέρχονται από αυτά τα σμήνη:

2. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν εθνικούς κανόνες που διέπουν τον εφοδιασμό των νωπών κρεάτων από τον παραγωγό, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1, ώστε να επιτευχθεί ο σκοπός του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2160/2003.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

α) τον τελικό καταναλωτή ή

Εφαρμόζεται για περίοδο τριών ετών.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 13 Μαρτίου 2009.

Για την Επιτροπή
Ανδρούλλα ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 139 της 30.4.2004 σ. 55, όπως τροποποιήθηκε στην ΕΕ L 226 της 25.6.2004, σ. 22.

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2009/12/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 11ης Μαρτίου 2009

για τα αερολιμενικά τέλη

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 80 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Κύρια αποστολή και εμπορική δραστηριότητα των αερολιμένων είναι η διαχείριση των αεροσκαφών, από την προσγείωση έως την απογείωσή τους, των επιβατών και του φορτίου, ώστε να μπορούν οι αερομεταφορείς να παρέχουν υπηρεσίες μεταφοράς. Προς το σκοπό αυτόν, οι αερολιμένες προσφέρουν ορισμένες διευκολύνσεις και υπηρεσίες σχετιζόμενες με την εκμετάλλευση αεροσκαφών και τη διακίνηση επιβατών και φορτίου, το κόστος των οποίων ανακτούν εν γένει μέσω των αερολιμενικών τελών. Οι φορείς διαχείρισης του αερολιμένος που παρέχουν διευκολύνσεις και υπηρεσίες για τις οποίες επιβάλλονται αεροπορικά τέλη θα πρέπει να επιδιώκουν την αποδοτική από άποψη κόστους λειτουργία.
- (2) Είναι αναγκαίο να θεσπιστεί κοινό πλαίσιο το οποίο να διέπει τα ουσιαστικά χαρακτηριστικά των αερολιμενικών τελών και τον τρόπο καθορισμού τους, διότι, χωρίς τέτοιο πλαίσιο,

ενδέχεται να μην τηρούνται οι βασικές απαιτήσεις στις σχέσεις μεταξύ των φορέων διαχείρισης αερολιμένων και των χρηστών των αερολιμένων. Ένα τέτοιο πλαίσιο δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα κράτη μέλη να καθορίζουν το εάν και σε ποιο βαθμό τα έσοδα από τις εμπορικές δραστηριότητες του αεροδρομίου μπορούν να συνυπολογισθούν στα αερολιμενικά τέλη.

- (3) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζεται στους αερολιμένες οι οποίοι βρίσκονται στο έδαφος της Κοινότητας και υπερβαίνουν ένα ελάχιστο μέγεθος, καθόσον για τη διαχείριση και τη χρηματοδότηση των μικρών αερολιμένων δεν απαιτείται η εφαρμογή κοινοτικού πλαισίου.
- (4) Επιπροσθέτως, σε κράτος μέλος όπου ουδείς αερολιμένας φθάνει στο ελάχιστο μέγεθος για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, ο αερολιμένας με τη μεγαλύτερη κίνηση επιβατών έχει το προνόμιο σημείου εισόδου στο συγκεκριμένο κράτος μέλος και ως εκ τούτου η παρούσα οδηγία χρειάζεται να εφαρμοσθεί στον εν λόγω αερολιμένα για να διασφαλιστεί ο σεβασμός ορισμένων βασικών αρχών στη σχέση του φορέα διαχείρισης του αερολιμένα και των χρηστών του αερολιμένα, συγκεκριμένα όσον αφορά τη διαφάνεια των τελών και τη μη διάκριση μεταξύ χρηστών αερολιμένα.
- (5) Για λόγους εδαφικής συνοχής, τα κράτη μέλη πρέπει να διαθέτουν τη δυνατότητα να εφαρμόζουν κοινό σύστημα επιβολής τελών που να καλύπτει ένα δίκτυο αερολιμένων. Οι οικονομικές μεταβιβάσεις μεταξύ αερολιμένων των δικτύων αυτών θα πρέπει να συμμορφώνονται με την κοινοτική νομοθεσία.
- (6) Για λόγους κατανομής της κίνησης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να επιτρέπουν στους φορείς διαχείρισης των αερολιμένων που εξυπηρετούν την ίδια πόλη ή αστικό κέντρο να εφαρμόζουν κοινό και διαφανές σύστημα αερολιμενικών τελών. Οι οικονομικές μεταβιβάσεις μεταξύ των αερολιμένων αυτών θα πρέπει να συμμορφώνονται με την κοινοτική νομοθεσία.
- (7) Κίνητρα για το άνοιγμα νέων δρομολογίων, όπως εκείνα που εξυπηρετούν, μεταξύ άλλων, την ανάπτυξη των μειονεκτουσών και άκρως απομακρυσμένων περιοχών θα πρέπει χορηγούνται μόνο σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 10 της 15.1.2008, σ. 35.

⁽²⁾ ΕΕ C 305 της 15.12.2007, σ. 11.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Ιανουαρίου 2008 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της 23ης Ιουνίου 2008 (ΕΕ C 254 Ε της 7.10.2008, σ. 18), θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2008 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 19ης Φεβρουαρίου 2009.

- (8) Η εισπραξη τελών για την παροχή αεροναυτιλιακών υπηρεσιών και υπηρεσιών εδάφους έχει ήδη αποτελέσει το αντικείμενο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1794/2006 της Επιτροπής, της 6ης Δεκεμβρίου 2006, για τον καθορισμό κοινού συστήματος χρέωσης των αεροναυτιλιακών υπηρεσιών⁽¹⁾ και της οδηγίας 96/67/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1996, σχετικά με την πρόσβαση στην αγορά υπηρεσιών εδάφους στους αερολιμένες της Κοινότητας⁽²⁾, αντίστοιχα. Τα τέλη που επιβάλλονται για τη χρηματοδότηση της παροχής βοήθειας σε επιβάτες με ειδικές ανάγκες και επιβάτες με περιορισμένη κινητικότητα ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1107/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, σχετικά με τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία και των ατόμων με μειωμένη κινητικότητα όταν ταξιδεύουν αεροπορικώς⁽³⁾.
- (9) Το Συμβούλιο της Διεθνούς Οργάνωσης Πολιτικής Αεροπορίας (ICAO) ενέκρινε το 2004 πολιτικές για τα τέλη αερολιμένων που περιελάμβαναν, μεταξύ άλλων, τις αρχές της σχέσης των αερολιμενικών τελών με το κόστος, της απαγόρευσης των διακρίσεων και ανεξάρτητο μηχανισμό για την οικονομική ρύθμιση των αερολιμένων.
- (10) Το Συμβούλιο της ICAO χαρακτήρισε το αερολιμενικό τέλος ως εισφορά που προβλέπεται και εφαρμόζεται ειδικά για την κάλυψη του κόστους παροχής εγκαταστάσεων και υπηρεσιών για την πολιτική αεροπορία, ενώ το φόρο ως εισφορά που προορίζεται για την εισπραξη γενικών εσόδων για την εθνική και την τοπική κυβέρνηση που εν γένει δεν χρησιμοποιούνται στο σύνολό τους ή βάσει συγκεκριμένου κόστους για την πολιτική αεροπορία.
- (11) Τα αερολιμενικά τέλη δεν θα πρέπει να εισάγουν διακρίσεις. Θα πρέπει να θεσπιστεί υποχρεωτική διαδικασία τακτικής διαβούλευσης μεταξύ των φορέων διαχείρισης και των χρηστών αερολιμένων, η οποία να παρέχει και στις δύο πλευρές τη δυνατότητα να προσφεύγουν σε ανεξάρτητη εποπτική αρχή όποτε οι χρήστες του αερολιμένος αμφισβητούν μια απόφαση σχετικά με τα αερολιμενικά τέλη ή την τροποποίηση του συστήματος χρέωσης.
- (12) Προκειμένου να εξασφαλίζεται η αμεροληψία των αποφάσεων και η ορθή και ουσιαστική εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να συσταθεί ανεξάρτητη εποπτική αρχή σε κάθε κράτος μέλος. Η αρχή αυτή θα πρέπει να διαθέτει όλους τους απαιτούμενους πόρους όσον αφορά το προσωπικό, την πείρα και τα οικονομικά μέσα, για να εκτελεί τα καθήκοντά της.
- (13) Είναι ζωτικής σημασίας για τους χρήστες των αερολιμένων να ενημερώνονται τακτικά από το φορέα διαχείρισης των αερολιμένων για τον τρόπο και τη βάση υπολογισμού των αερολιμενικών τελών. Η διαφάνεια αυτή θα παρέχει στους αερομεταφορείς εικόνα για το κόστος που φέρει ο αερολιμένος και για την παραγωγικότητα των επενδύσεων του αερολιμένος. Για να μπορεί ένας φορέας διαχείρισης αερολιμένων να εκτιμά ορθά το ύψος των μελλοντικών των επενδύσεων, θα πρέπει να απαιτείται από τους χρήστες των αερολιμένων να διαβιβάζουν εγκαίρως στο φορέα διαχείρισης όλες τις επιχειρησιακές τους προβλέψεις, τα αναπτυξιακά τους έργα και τα ιδιαίτερα αιτήματα και επιθυμίες τους.
- (14) Ο φορέας διαχείρισης του αερολιμένος θα πρέπει να πληροφορεί τους χρήστες των αερολιμένων για τα σημαντικότερα έργα υποδομών, διότι τα έργα αυτά έχουν σημαντικό αντίκτυπο στο σύστημα χρέωσης ή/και στο ύψος των αερολιμενικών τελών. Οι πληροφορίες αυτές θα πρέπει να παρέχονται κατά τρόπο που να επιτρέπει την παρακολούθηση του κόστους της υποδομής, καθώς και την παροχή κατάλληλων και οικονομικών αποδοτικών διευκολύνσεων στο συγκεκριμένο αερολιμένα.
- (15) Ο φορέας διαχείρισης του αερολιμένος θα πρέπει να είναι σε θέση να εφαρμόζει αερολιμενικά τέλη αντίστοιχα της παρεχόμενης υποδομής ή/και του παρεχόμενου επιπέδου υπηρεσιών, διότι οι αερομεταφορείς έχουν θεμιτό συμφέρον να απαιτούν από αερολιμένα υπηρεσίες ανάλογες της σχέσης τιμής/ποιότητας. Ωστόσο, η πρόσβαση σε διαφοροποιημένο επίπεδο υποδομής ή υπηρεσιών θα πρέπει να παρέχεται χωρίς διακρίσεις σε όλους τους αερομεταφορείς που επιθυμούν να τις χρησιμοποιούν. Εφόσον η ζήτηση υπερβαίνει την προσφορά, η πρόσβαση θα πρέπει να ρυθμίζεται με βάση αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια που ορίζει ο φορέας διαχείρισης του αερολιμένος. Τυχόν διαφοροποίηση στα αερολιμενικά τέλη πρέπει να είναι διαφανής, αντικειμενική και να βασίζεται σε σαφή κριτήρια.
- (16) Οι χρήστες και ο φορέας διαχείρισης του αερολιμένος θα πρέπει να μπορούν να συνάπτουν συμφωνία για το επίπεδο υπηρεσιών όσον αφορά την ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχονται έναντι των αερολιμενικών τελών. Οι διαπραγματεύσεις για την ποιότητα υπηρεσιών έναντι των τελών θα μπορούσαν να γίνουν στο πλαίσιο των τακτικών διαβουλεύσεων.
- (17) Στα διάφορα κράτη μέλη υφίστανται διαφορετικά συστήματα όσον αφορά την προχρηματοδότηση αερολιμενικών επενδύσεων. Στα κράτη μέλη όπου διενεργείται προχρηματοδότηση, τα κράτη μέλη ή οι αερολιμένες πρέπει να παραπέμπουν σε πολιτικές της ICAO ή/και να θεσπίζουν τα δικά τους εχέγγυα.
- (18) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει την εφαρμογή των διατάξεων της συνθήκης, και ιδίως των άρθρων 81 έως 89.
- (19) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η κατάρτιση ορισμένων κοινών αρχών για την εισπραξη των αερολιμενικών τελών, δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη, διότι είναι αδύνατον να καθιερωθούν στο επίπεδο κράτους μέλους ενιαία συστήματα αερολιμενικών τελών σε ολόκληρη την Κοινότητα, και, επομένως, ως εκ της εκτάσεως και των επιπτώσεων της παρούσας δράσης, μπορεί να επιτευχθεί αποτελεσματικότερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που ορίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη του στόχου μέτρα,

⁽¹⁾ ΕΕ L 341 της 7.12.2006, σ. 3.

⁽²⁾ ΕΕ L 272 της 25.10.1996, σ. 36.

⁽³⁾ ΕΕ L 204 της 26.7.2006, σ. 1.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1. Η παρούσα οδηγία θέτει κοινές αρχές για την εισπραξη αερολιμενικών τελών στους κοινοτικούς αερολιμένες.

2. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε κάθε αερολιμένα ο οποίος βρίσκεται σε έδαφος υποκείμενο στις διατάξεις της συνθήκης και είναι ανοικτός στην εμπορική κίνηση, εφόσον έχει ετήσια κίνηση άνω των 5 εκατομμυρίων επιβατών, και στον αερολιμένα με την υψηλότερη επιβατική κίνηση σε κάθε κράτος μέλος.

3. Τα κράτη μέλη δημοσιεύουν κατάλογο των αερολιμένων που ευρίσκονται στο έδαφός τους και υπόκεινται στις διατάξεις της παρούσας οδηγίας. Ο κατάλογος αυτός βασίζεται σε δεδομένα της Επιτροπής (Eurostat) και ενημερώνεται ετησίως.

4. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται για τα αερολιμενικά τέλη που εισπράττονται επ' αμοιβή των επί διαδρομής αεροναυτιλιακών υπηρεσιών και των τερματικών αεροναυτιλιακών υπηρεσιών σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1794/2006 ή για τα τέλη που εισπράττονται επ' αμοιβή των υπηρεσιών εδάφους που αναφέρονται στο παράρτημα της οδηγίας 96/67/ΕΚ ή για τα τέλη που επιβάλλονται για τη χρηματοδότηση της παροχής βοήθειας σε επιβάτες με ειδικές ανάγκες και επιβάτες με περιορισμένη κινητικότητα, που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1107/2006.

5. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να εφαρμόζουν πρόσθετα κανονιστικά μέτρα τα οποία δεν αντίκεινται προς την παρούσα οδηγία ή άλλες σχετικές διατάξεις του κοινοτικού δικαίου έναντι φορέων διαχείρισης αερολιμένων που ευρίσκονται στο έδαφός τους. Τα μέτρα αυτά είναι δυνατόν να περιλαμβάνουν μέτρα οικονομικής εποπτείας, όπως η έγκριση συστημάτων χρέωσης ή/και του ύψους των τελών, περιλαμβανομένων των μεθόδων επιβολής τελών βάσει κινήτρων ή ρύθμισης των ανωτάτων τιμών.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1) «αερολιμένας»: έκταση διαρρυθμισμένη ειδικά για την προσγείωση, την απογείωση και τους ελιγμούς αεροσκαφών, συμπεριλαμβανομένων των τυχών βοηθητικών εγκαταστάσεων για τις ανάγκες της κίνησης και της εξυπηρέτησης των αεροσκαφών, καθώς και οι εγκαταστάσεις που υποβοηθούν τις εμπορικές αεροπορικές υπηρεσίες:

2) «φορέας διαχείρισης αερολιμένας»: φορέας ο οποίος, σε συνδυασμό ή όχι με άλλες δραστηριότητες, ανάλογα με την περίπτωση, έχει ως στόχο, δυνάμει εθνικών νομοθετικών ή κανονιστικών διατάξεων ή συμβάσεων, τη διοίκηση και τη διαχείριση των αερολιμενικών υποδομών ή των υποδομών αερολιμενικών δικτύων και το συντονισμό και τον έλεγχο των δραστηριοτήτων των διαφόρων αερομεταφορέων που εξυπηρετούν τους συγκεκριμένους αερολιμένες ή αερολιμενικά δίκτυα:

3) «χρήστης αερολιμένος»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο που μεταφέρει αεροπορικώς επιβάτες, ταχυδρομείο ή/και φορτίο, από ή προς το συγκεκριμένο αερολιμένα:

4) «αερολιμενικά τέλη»: η εισφορά που εισπράττεται από το φορέα διαχείρισης του αερολιμένος και καταβάλλεται από τους χρήστες του αερολιμένος για τη χρήση των διευκολύνσεων και των υπηρεσιών οι οποίες παρέχονται αποκλειστικά από το φορέα διαχείρισης του αερολιμένος και αφορούν την προσγείωση, την απογείωση, το φωτισμό και τη στάθμευση αεροσκαφών και τη διακίνηση επιβατών και φορτίου:

5) «δίκτυο αερολιμένων»: ομάδα αερολιμένων καθορισμένων από κράτος μέλος τα οποία διαχειρίζεται ο ίδιος φορέας διαχείρισης αερολιμένων.

Άρθρο 3

Απαγόρευση διακρίσεων

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα αερολιμενικά τέλη να μην εισάγουν διακρίσεις μεταξύ χρηστών αερολιμένων, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο. Αυτό δεν αποκλείει τη διαφοροποίηση των αερολιμενικών τελών για λόγους δημόσιου και γενικού συμφέροντος, συμπεριλαμβανομένων των περιβαλλοντικών. Τα κριτήρια για τη διαφοροποίηση αυτήν πρέπει να είναι συναφή, αντικειμενικά και διαφανή.

Άρθρο 4

Δίκτυο αερολιμένων

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στο φορέα διαχείρισης δικτύου αερολιμένων να εισάγει κοινό και διαφανές σύστημα αερολιμενικών τελών που να καλύπτει το δίκτυο αερολιμένων.

Άρθρο 5

Κοινά συστήματα επιβολής τελών

Αφού ενημερώσουν την Επιτροπή και σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, τα κράτη μέλη μπορεί να επιτρέπουν σε φορέα διαχείρισης αερολιμένος να εφαρμόζει κοινό και διαφανές σύστημα επιβολής τελών σε αερολιμένες που εξυπηρετούν την ίδια πόλη ή αστικό κέντρο υπό τον όρο ότι έκαστος αερολιμένας συμμορφώνεται πλήρως προς τις απαιτήσεις περί διαφάνειας του άρθρου 7.

Άρθρο 6

Διαβουλεύσεις και επανόρθωση

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν υποχρεωτική και τακτική διαδικασία διαβούλευσης μεταξύ του φορέα διαχείρισης του αερολιμένος και των χρηστών του αερολιμένος ή των αντιστοίχων εκπροσώπων ή ενώσεων τους για τη λειτουργία του συστήματος αερολιμενικών τελών, το ύψος των τελών αερολιμένος και, ανάλογα με την περίπτωση, της ποιότητας της παρεχόμενης υπηρεσίας. Η εν λόγω διαβούλευση πραγματοποιείται τουλάχιστον μία φορά το έτος, εκτός εάν είχε συμφωνηθεί διαφορετικά κατά την προηγούμενη διαβούλευση. Εάν υπάρχει πολυετής συμφωνία μεταξύ του φορέα διαχείρισης του αερολιμένος και των χρηστών του αερολιμένος, η διαβούλευση πραγματοποιείται όπως προβλέπεται στη συμφωνία αυτή. Ωστόσο, τα κράτη μέλη διατηρούν το δικαίωμα να ζητούν συχνότερες διαβουλεύσεις.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, όποτε είναι δυνατόν, οι μεταβολές του συστήματος αερολιμενικών τελών ή του ύψους τους να πραγματοποιούνται με συμφωνία του φορέα διαχείρισης του αερολιμένος με τους χρήστες του αερολιμένος. Προς το σκοπό αυτόν, ο φορέας διαχείρισης του αερολιμένος υποβάλλει τυχόν πρόταση τροποποίησης του συστήματος αερολιμενικών τελών ή του ύψους τους στους χρήστες του αερολιμένος, καθώς και την αιτιολόγηση των προτεινόμενων μεταβολών, το αργότερο τέσσερις μήνες πριν την έναρξη ισχύος των τελών, εκτός εάν υφίστανται εξαιρετικές περιστάσεις που θα πρέπει να αιτιολογούνται στους χρήστες. Πριν λάβει απόφαση, ο φορέας διαχείρισης του αερολιμένος πραγματοποιεί με τους χρήστες του αερολιμένος διαβουλεύσεις για τις προτεινόμενες μεταβολές και λαμβάνει υπόψη του τις απόψεις τους. Ο φορέας διαχείρισης του αερολιμένος δημοσιεύει κανονικά την απόφασή του ή τη σύστασή του το αργότερο δύο μήνες πριν από την έναρξη ισχύος της. Εάν δεν επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ του φορέα διαχείρισης του αερολιμένος και των χρηστών του αερολιμένος για τις προτεινόμενες μεταβολές, ο φορέας διαχείρισης του αερολιμένος αιτιολογεί την απόφασή του σε σχέση με τις απόψεις των χρηστών του αερολιμένος.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, σε περίπτωση διαφωνίας επί απόφασης σχετικά με τα αερολιμενικά τέλη που έχει λάβει ο φορέας διαχείρισης αερολιμένων, οιαδήποτε πλευρά να μπορεί να ζητήσει την παρέμβαση της ανεξάρτητης εποπτικής αρχής του άρθρου 11 η οποία εξετάζει την αιτιολόγηση της τροποποίησης του συστήματος αερολιμενικών τελών ή του ύψους των.

4. Εάν υποβληθεί στην ανεξάρτητη εποπτική αρχή τροποποίηση του συστήματος χρέωσης ή/και του ύψους των αερολιμενικών τελών η οποία αποφασίζεται από το φορέα διαχείρισης του αερολιμένος, η τροποποίηση δεν τίθεται σε ισχύ πριν εξεταστεί από αυτήν την αρχή. Εντός τεσσάρων εβδομάδων από της υποβολής, η ανεξάρτητη εποπτική αρχή λαμβάνει ενδιάμεση απόφαση για την έναρξη ισχύος της τροποποίησης των αερολιμενικών τελών, εκτός εάν εντός της αυτής προθεσμίας μπορεί να ληφθεί η τελική απόφαση.

5. Ένα κράτος μέλος μπορεί να αποφασίζει να μην εφαρμόσει τις παραγράφους 3 και 4 για μεταβολές του ύψους ή της δομής των αερολιμενικών τελών σε αερολιμένες για τους οποίους:

- α) βάσει της νομοθεσίας του κράτους μέλους υφίσταται υποχρεωτική διαδικασία σύμφωνα με την οποία τα αερολιμενικά τέλη ή το μέγιστο ύψος τους καθορίζονται ή εγκρίνονται από την ανεξάρτητη εποπτική αρχή· ή
- β) βάσει της νομοθεσίας του κράτους μέλους υφίσταται υποχρεωτική διαδικασία σύμφωνα με την οποία η ανεξάρτητη εποπτική αρχή εξετάζει, επί τακτικής βάσεως ή ανταποκρινόμενη σε αιτήματα ενδιαφερομένων μερών, εάν αυτοί οι αερολιμένες υπόκεινται στην πράξη σε καθεστώς ανταγωνισμού· οποτεδήποτε καθίσταται στην αυτής της εξέτασεως αναγκαίο, το κράτος μέλος αποφασίζει ότι τα αερολιμενικά τέλη ή το μέγιστο ύψος τους καθορίζονται ή εγκρίνονται από την ανεξάρτητη εποπτική αρχή. Αυτή η απόφαση ισχύει εφ' όσον χρόνο απαιτείται βάσει της εξέτασεως που διενεργεί η ως άνω αρχή.

Οι διαδικασίες, οι προϋποθέσεις και τα κριτήρια που εφαρμόζουν τα κράτη μέλη για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου είναι συναφή με την υπόθεση, είναι αντικειμενικά, διαφανή και δεν εισάγουν διακρίσεις.

Άρθρο 7

Διαφάνεια

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, κάθε φορά που πραγματοποιούνται διαβουλεύσεις σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1, ο φορέας διαχείρισης του αερολιμένος να παρέχει, σε κάθε χρήστη αερολιμένα ή στους εκπροσώπους ή στις ενώσεις χρηστών του αερολιμένος, πληροφορίες σχετικά με τα στοιχεία βάσει των οποίων καθορίζεται το σύστημα χρέωσης ή/και το ύψος όλων των τελών που εισπράττονται σε κάθε αερολιμένα από το φορέα διαχείρισης του αερολιμένος. Στις πληροφορίες αυτές περιλαμβάνονται τουλάχιστον τα εξής:

- α) κατάλογος των διαφόρων υπηρεσιών και υποδομών που παρέχονται έναντι του εισπραττόμενου τέλους,
- β) η μεθοδολογία που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό των αερολιμενικών τελών,
- γ) γενική διάρθρωση του κόστους του αερολιμένος, σε σχέση με τις καλυπτόμενες εγκαταστάσεις και υπηρεσίες, που σχετίζονται με τα αερολιμενικά τέλη,
- δ) το εισόδημα από τα διάφορα τέλη και το συνολικό κόστος των υπηρεσιών που καλύπτονται από αυτά,
- ε) στοιχεία για οιαδήποτε χρηματοδότηση από δημόσιες αρχές όσον αφορά τις εγκαταστάσεις και υπηρεσίες που σχετίζονται με τα αερολιμενικά τέλη,
- στ) προβλέψεις σχετικά με την κατάσταση του αερολιμένος όσον αφορά τα τέλη, την αύξηση της κίνησης και τις προτεινόμενες επενδύσεις,
- ζ) την πραγματική χρήση της υποδομής και του εξοπλισμού του αερολιμένος για μια συγκεκριμένη περίοδο, και

η) την προβλεπόμενη έκβαση οιωνδήποτε προτεινόμενων μειζόνων επενδύσεων ως προς τα αποτελέσματα που έχουν για τη χωρητικότητα του αερολιμένα.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι χρήστες του αερολιμένος να πληροφορούν το φορέα διαχείρισης του αερολιμένος πριν από οποιαδήποτε διαβούλευση, όπως προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1, ιδίως σχετικά με:

α) τις προβλέψεις κίνησης τους,

β) τις προβλέψεις τους όσον αφορά τη σύνθεση και την προβλεπόμενη χρήση του στόλου τους,

γ) τα αναπτυξιακά τους έργα στο συγκεκριμένο αερολιμένα, και

δ) τις απαιτήσεις τους στο συγκεκριμένο αερολιμένα.

3. Με την επιφύλαξη της εθνικής νομοθεσίας, οι πληροφορίες που παρέχονται βάσει του παρόντος άρθρου θεωρούνται εμπιστευτικές ή οικονομικά ευαίσθητες και αντιμετωπίζονται αναλόγως. Στην περίπτωση φορέων διαχείρισης αερολιμένων εισηγμένων στο χρηματιστήριο πρέπει να τηρούνται ιδιαίτερα οι διατάξεις του χρηματιστηριακού δικαίου.

Άρθρο 8

Νέες υποδομές

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο φορέας διαχείρισης του αερολιμένος να συμβουλευτεί τους χρήστες του αερολιμένος πριν οριστικοποιηθούν τα σχέδια νέων έργων υποδομών.

Άρθρο 9

Ποιοτικά πρότυπα

1. Για να εξασφαλίζεται η ομαλή και αποτελεσματική λειτουργία ενός αερολιμένα, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε ο φορέας διαχείρισης του αερολιμένος και οι αντιπρόσωποι ή ενώσεις των χρηστών του αερολιμένος να έρχονται σε διαπραγματεύσεις για τη σύναψη συμφωνίας για το επίπεδο υπηρεσιών όσον αφορά την ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχονται στον αερολιμένα. Αυτές οι διαπραγματεύσεις για την ποιότητα των υπηρεσιών μπορούν να πραγματοποιούνται στο πλαίσιο των διαβουλεύσεων που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1.

2. Αυτές οι συμφωνίες για το επίπεδο των υπηρεσιών καθορίζουν το επίπεδο υπηρεσιών το οποίο πρέπει να παρέχει ο φορέας διαχείρισης του αερολιμένος και το οποίο λαμβάνει υπόψη το πραγματικό σύστημα χρέωσης ή/και επίπεδο των τελών αερολιμένος και το επίπεδο υπηρεσιών που δικαιούνται οι χρήστες του αερολιμένος έναντι των αερολιμενικών τελών.

Άρθρο 10

Διαφοροποίηση των υπηρεσιών

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να δώσουν τη δυνατότητα στο φορέα διαχείρισης του αερολιμένος να διαφο-

ροποιεί την ποιότητα και το εύρος συγκεκριμένων αερολιμενικών υπηρεσιών, αεροσταθμών ή τμημάτων αεροσταθμών, προκειμένου να παρέχει εξατομικευμένες υπηρεσίες ή εξειδικευμένο αεροσταθμό ή τμήμα αυτού. Το ύψος των αερολιμενικών τελών είναι δυνατόν να διαφοροποιείται ανάλογα με την ποιότητα και το πεδίο αυτών των υπηρεσιών και το κόστος τους ή κάθε άλλη αντικειμενική και διαφανή αιτιολόγηση. Με την επιφύλαξη του άρθρου 3, οι φορείς διαχείρισης αερολιμένων παραμένουν ελεύθεροι να καθορίζουν τα διαφοροποιημένα αυτά τέλη.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να επιτρέπουν σε οιοδήποτε χρήστη αερολιμένα που επιθυμεί να χρησιμοποιεί τις εξατομικευμένες υπηρεσίες ή εξειδικευμένο αεροσταθμό ή μέρος αυτού να έχει την αντίστοιχη πρόσβαση.

Σε περίπτωση που, λόγω περιορισμένης χωρητικότητας, δεν είναι δυνατή η πρόσβαση σε εξατομικευμένες υπηρεσίες ή/και εξειδικευμένο αεροσταθμό ή μέρος αυτού από περισσότερους χρήστες που το επιθυμούν, η πρόσβαση καθορίζεται με βάση συναφή, αντικειμενικά, διαφανή και αμερόληπτα κριτήρια. Τα κριτήρια αυτά μπορούν να καθορίζονται από το φορέα διαχείρισης του αερολιμένος και τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν την έγκρισή τους από την ανεξάρτητη εποπτική αρχή.

Άρθρο 11

Ανεξάρτητη εποπτική αρχή

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν ή συστήνουν ανεξάρτητη αρχή ως την εθνική ανεξάρτητη εποπτική αρχή τους, προκειμένου να εξασφαλίζει την ορθή εφαρμογή των μέτρων συμμόρφωσης προς την παρούσα οδηγία και να εκτελεί, τουλάχιστον, τα καθήκοντα που ανατίθενται δυνάμει του άρθρου 6. Η αρχή αυτή μπορεί να είναι η οντότητα στην οποία το κράτος μέλος αναθέτει την εφαρμογή των πρόσθετων κανονιστικών μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 5, συμπεριλαμβανομένης της έγκρισης του συστήματος χρέωσης ή/και του ύψους των αερολιμενικών τελών, υπό την προϋπόθεση ότι πληροί τις απαιτήσεις της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου.

2. Σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους, η παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει την ανεξάρτητη εποπτική αρχή από του να αναθέτει υπό τη δική της εποπτεία και πλήρη ευθύνη την υλοποίηση της παρούσας οδηγίας σε άλλες ανεξάρτητες εποπτικές αρχές υπό την προϋπόθεση ότι η υλοποίηση διενεργείται υπό τις αυτές προδιαγραφές.

3. Τα κράτη μέλη εγγυώνται την ανεξαρτησία της ανεξάρτητης εποπτικής αρχής μεριμνώντας για το νομικό διαχωρισμό και την ανεξάρτητη λειτουργία της από οιοδήποτε φορέα διαχείρισης αερολιμένα ή αερομεταφορέα. Τα κράτη μέλη που διατηρούν την κυριότητα αερολιμένων, φορέων διαχείρισης αερολιμένων ή αερομεταφορέων ή τον έλεγχο φορέων διαχείρισης αερολιμένων ή αερομεταφορέων μεριμνούν ώστε οι λειτουργίες που αφορούν αυτήν την κυριότητα ή αυτόν τον έλεγχο να μην ανατίθενται στην ανεξάρτητη εποπτική αρχή. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η ανεξάρτητη εποπτική αρχή να ασκεί τις εξουσίες της με αμεροληψία και διαφάνεια.

4. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το όνομα και τη διεύθυνση της ανεξάρτητης εποπτικής αρχής, τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες που της ανατίθενται, καθώς και τα μέτρα που λαμβάνουν για να εξασφαλίζεται η συμμόρφωση προς την παράγραφο 3.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν μηχανισμό χρηματοδότησης της ανεξάρτητης εποπτικής αρχής, ο οποίος μπορεί να περιλαμβάνει την επιβολή τέλους στους χρήστες αερολιμένων και τους φορείς διαχείρισης αερολιμένων.

6. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, όσον αφορά τις διαφωνίες που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 3, να λαμβάνονται μέτρα προκειμένου:

- α) να θεσπίζεται διαδικασία για την επίλυση των διαφωνιών μεταξύ του φορέα διαχείρισης του αερολιμένος και των χρηστών του αερολιμένος·
- β) να καθορίζονται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες υποβάλλεται μια διαφωνία στην ανεξάρτητη εποπτική αρχή. Η αρχή ιδίως απορρίπτει τις προσφυγές τις οποίες θεωρεί ανατιολόγητες ή ανεπαρκώς τεκμηριωμένες· και
- γ) να καθορίζονται τα κριτήρια βάσει των οποίων οι διαφωνίες αξιολογούνται προς επίλυση.

Αυτές οι διαδικασίες, κριτήρια και προϋποθέσεις είναι αμερόληπτες, διαφανείς και αντικειμενικές.

7. Όταν ερευνά την αιτιολόγηση της τροποποίησης του συστήματος ή του ύψους των αερολιμενικών τελών όπως προβλέπεται στο άρθρο 6, η ανεξάρτητη εποπτική αρχή έχει πρόσβαση στις απαιτούμενες πληροφορίες από τους ενδιαφερομένους και υποχρεούται να διαβουλευτεί με αυτούς προκειμένου να λάβει την απόφασή της. Με την επιφύλαξη του άρθρου 6 παράγραφος 4, εκδίδει τελική απόφαση το συντομότερο δυνατόν και οπωσδήποτε εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία της τέθηκε το θέμα. Αυτό το χρονικό διάστημα μπορεί να παρατείνεται κατά δύο μήνες σε εξαιρετικές, δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις. Οι αποφάσεις της ανεξάρτητης εποπτικής αρχής είναι δεσμευτικές, με την επιφύλαξη κοινοβουλευτικού ή δικαστικού ελέγχου, όπως εφαρμόζεται στα κράτη μέλη.

8. Η ανεξάρτητη εποπτική αρχή δημοσιεύει ετήσια έκθεση των δραστηριοτήτων της.

Άρθρο 12

Έκθεση και αναθεώρηση

1. Το αργότερο στις 15 Μαρτίου 2013, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση σχετικά με

την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στην οποία αξιολογείται η πρόοδος που έχει σημειωθεί όσον αφορά την επίτευξη των στόχων της παρούσας οδηγίας, καθώς και τυχόν ενδεδειγμένη πρόταση για αναθεώρησή της, εφόσον χρειάζεται.

2. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή συνεργάζονται κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, ιδίως όσον αφορά τη συλλογή των πληροφοριών που είναι αναγκαίες για τη σύνταξη της έκθεσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 13

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 15 Μαρτίου 2011. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις ανωτέρω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτήν κατά την επίσημη έκδοσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αυτής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εθνικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 14

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 15

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 11 Μαρτίου 2009.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος
H.-G. RÖTTERING

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος
A. VONDRA

ΟΔΗΓΙΑ 2009/19/ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 12ης Μαρτίου 2009

για τροποποίηση, με σκοπό την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο, της οδηγίας 72/245/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τα ραδιοηλεκτρικά παράσιτα (ηλεκτρομαγνητική συμβατότητα) των οχημάτων

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

τις εκθέσεις που θα της υποβάλουν τα κράτη μέλη, κατά πόσον εξακολουθεί να απαιτείται η βεβαίωση αυτή επιπροσθέτως της δήλωσης συμμόρφωσης.

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 2007/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Σεπτεμβρίου 2007, για τη θέσπιση πλαισίου για την έγκριση των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκούμενων τους, και των συστημάτων, κατασκευαστικών στοιχείων και χωριστών τεχνικών μονάδων που προορίζονται για τα οχήματα αυτά (οδηγία — πλαίσιο) ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 39 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η οδηγία 72/245/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 1972, σχετικά με τα ραδιοηλεκτρικά παράσιτα (ηλεκτρομαγνητική συμβατότητα) των οχημάτων ⁽²⁾ είναι μία από τις ειδικές οδηγίες στο πλαίσιο της διαδικασίας έγκρισης ΕΚ τύπου που θεσπίζει η οδηγία 70/156/ΕΟΚ, της 6ης Φεβρουαρίου 1970, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν στην έγκριση των οχημάτων με κινητήρα και των ρυμουλκούμενων τους ⁽³⁾. Οι διατάξεις της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ που αφορούν τα συστήματα, τα κατασκευαστικά στοιχεία και τις επιμέρους τεχνικές μονάδες οχημάτων ισχύουν και για την οδηγία 72/245/ΕΟΚ.

(2) Σύμφωνα με το σημείο 3.2.9. του παραρτήματος Ι της οδηγίας 72/245/ΕΟΚ, τα κατασκευαστικά στοιχεία που διατίθενται ως εξοπλισμός που τοποθετείται μετά την αγορά του οχήματος δεν χρειάζονται έγκριση τύπου εάν δεν έχουν σχέση με τις λειτουργίες που συνδέονται με τη θωράκιση. Προβλέπεται τετραετής μεταβατική περίοδος, που αρχίζει από τις 3.12.2004, στη διάρκεια της οποίας η τεχνική υπηρεσία πρέπει να καθορίσει κατά πόσον ο εξοπλισμός που πρόκειται να διατεθεί στην αγορά συνδέεται με τη θωράκιση και επίσης πρέπει να εκδώσει μια βεβαίωση σύμφωνα με το υπόδειγμα στο παράρτημα ΙΙΙ Γ. Τα κράτη μέλη απαιτείται να αναφέρουν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τυχόν περιπτώσεις απόρριψης για λόγους ασφαλείας. Η διάταξη αυτή απαιτεί από την Επιτροπή να αποφασίσει, πριν από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, με βάση την πρακτική εμπειρία από την εφαρμογή της προαναφερόμενης απαίτησης και με βάση

(3) Όπως προβλέπεται στο σημείο 3.2.9. του παραρτήματος Ι της οδηγίας 72/245/ΕΟΚ και δεδομένου ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν έχει λάβει καμία έκθεση από τα κράτη μέλη σχετικά με περιπτώσεις απόρριψης, προτείνεται τώρα να καταργηθεί η παρέμβαση της τεχνικής υπηρεσίας όσον αφορά τα κατασκευαστικά στοιχεία που διατίθενται ως εξοπλισμός που τοποθετείται μετά την αγορά του οχήματος, εάν δεν έχουν σχέση με τις λειτουργίες που συνδέονται με τη θωράκιση, και να μην απαιτείται πλέον βεβαίωση σύμφωνα με το υπόδειγμα στο παράρτημα ΙΙΙ Γ, όπως προβλέπεται στο σημείο 3.2.9. του παραρτήματος Ι.

(4) Επομένως, η οδηγία 72/245/ΕΟΚ θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.

(5) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία είναι σύμφωνα με τη γνώμη της τεχνικής επιτροπής — μηχανοκίνητα οχήματα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 72/245/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1) στον κατάλογο παραρτημάτων, διαγράφεται η ακόλουθη αναφορά στο παράρτημα ΙΙΙ Γ:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ Γ	Υπόδειγμα βεβαίωσης σε σχέση με το παράρτημα Ι σημείο 3.2.9.»
------------------	---

2) στο παράρτημα Ι, σημείο 3.2.9, διαγράφεται το δεύτερο εδάφιο·

3) το παράρτημα ΙΙΙ Γ διαγράφεται.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν από την 1η Οκτωβρίου 2009. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

⁽¹⁾ ΕΕ L 263 της 9.10.2007, σ. 1

⁽²⁾ ΕΕ L 152 της 6.7.1972, σ. 15.

⁽³⁾ ΕΕ L 42 της 23.2.1970, σ. 1.

Εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από τις 2 Οκτωβρίου 2009.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη έκδοσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 12 Μαρτίου 2009.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Για την Επιτροπή
Günter VERHEUGEN
Αντιπρόεδρος